

HÍRLEVÉL

a Gerendási Evangélikus Egyházközség tagjainak

2020. húsvétján

Mert én tudom, hogy az én megváltóm él...

(Jób 19,25)

Erős vár a mi Istenünk!

Milyen régen köszönthettük egymást ezzel a bátorító szóval! Az „erős vár” kifejezés ezekben a nehéz hetekben talán már inkább azt juttatja az eszünkbe, hogy mi maradunk a falak között. Mintha a bástya helyett a vár börtönében kaptunk volna helyet. Különösen húsvét ünnepét lesz nehéz megélnünk úgy, hogy a felszabadító örömhírhez az a felhívás társul, hogy bár az Úr feltámadt, mi azért maradunk csak otthon.

Közösségünk megtartó erejét egymástól távol maradva nem könnyű átélni. Ezzel a hírlevéllel mégis erresztek kísérletet. Bár személyesen nem mondhatjuk el egymásnak, az üzenet ugyanúgy érvényes: az Úr feltámadt, valóban feltámadt! A benne gyökerező hitünk pedig arra biztat minket, hogy egykor mi is feltámadunk Ővele. A múlandóság börtönét az örök szabadságra váltjuk, mint ahogy ennek a bezártságnak is csak vége lesz egyszer. Reméljük, minél hamarabb. És bízunk abban is, hogy gyorsan talpra állunk a járványveszély elmúltával.

Tekintsünk bizakodó reménységgel erre a próbákkal terhelt időszakra, imádkozzunk Urunk megtartó kegyelméért, és várjuk az újra találkozás lehetőségét egymás iránt töretlen szeretettel!

Így köszöntöm Testvéreimet is a távolból azzal a biztos tudattal, hogy Megváltónk él, és benne mi is élhetünk!

Zsíros András lelkesz

Elektronikus elérhetőségek



+36 20 824 4897



<http://facebook.com/zsirosandraslelkesz>



zsiros.andras@evangelikus.hu



<http://gerendas.egyhazkozseg.hu>

Igehirdetés húsvét vasárnapjára

Az én megváltóm él

Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött, és ha ez a bőröm szertefoszlik is, testem nélkül is meglátom az Istent. (Jób 19,25-26)

Éppen elkezdtem bölcsődébe járni, amikor kiesett a dömperem kereke. Sírva, mint egy kisgyerek, vittem oda édesapámhoz, hogy most mi lesz. Ő kivette a kezemből a dömperet meg a kereket, és mire abbahagytam a pityergést, visszanyomta a helyére a kis alkatrészt. Elképzelhetetlenül boldog voltam!

Épp elkezdtem óvodába járni, mikor kitört a ceruzám hegye. Sírva, mint egy kisgyerek, vittem oda édesanyámhoz, hogy most mi lesz. Ő kivette a kezemből a ceruzát, és mire abbahagytam a pityergést, már ki is hegyezte. Elképzelhetetlenül boldog voltam.

Televíziós istentiszteletek

A **Duna TV** műsorában szombatonként reggel 7.50-kor napi áhítatok láthatók a szombathelyi evangélikus templomból.

A békéscsabai **7.Tv** húsvét vasárnap, április 12-én 10 órakor evangélikus istentiszteletet közvetít Békéscsabáról.

Rádiós istentiszteletek

Nagypénteken, április 10-én a **Kossuth Rádióban** 10:04 órai kezdettel evangélikus istentiszteletet hallhatnak Beledről. Igét hirdet Ihász Beatrix esperes, a gyülekezet lelkésze.

Húsvét vasárnap, április 12-én a **Kossuth Rádióban** 18:02 órai kezdettel evangélikus istentiszteletet hallhatnak a Deák térről (Budapest). Igét hirdet Kondor Péter püspök.

Internetes közvetítések

Egyházunk internetes oldalán, az **evangelikus.hu** címen gazdag gyűjtemény található élő és rögzített istentisztelet-közvetítések, áhítatokból. Érdemes böngészni a kínálatot!

Épp elkezdtem iskolába járni, mikor elvesztettem a füzetemet. Sírva, mint egy kisgyerek, mentem haza a szüleimhez, hogy most mi lesz. Ők egy kicsit megszidtak, de mire abbahagytam a pityergést, elővettek a szekrényből egy újat. Elképzelhetetlenül boldog voltam.

Épp az életem végén jártam, amikor gyengülő szívemet hallgatva rájöttem, ez most nem tréfa. De már nem sírtam, mert tudtam, hogy nincs senki, akihez odamehetnék, hogy most mi lesz, és mire felszáradnak a könnyeim, már nyújtáná is a megoldást. Mert ez nem egy dömper, nem egy ceruza és nem egy füzet, amit könnyű megjavítani vagy pótolni. Az életből csak egyetlen egy van, és ha az véget ér, azon az ember már nem tud segíteni. A halottakat újra életre kelteni nem lehet.

Legalábbis emberi logikánk ezt mondatja velünk.

De vajon nem úgy lehetetlen-e ez is, mint a bölcsődés gyermek számára a dömper kiesett kerekét visszatenni? Vajon nincs-e valaki az

ember fölött, akihez mégis odavihetnénk kettétört, elveszett, elhaló életünket, s felnézhetnénk rá könnyes szemekkel, hogy most mi lesz?

A dömperét, ceruzáját, füzetét elrontó, összetörő, elvesztő gyermek a szüleihez futott. Az életét elvesztő, összetörő, elrontó ember is ahhoz futhat, akinek van az élet felett hatalma, gyógyító ereje, újjáteremtő szeretete. A mennyei Atyához.

Most mi lesz? – kérdezhetjük tőle könnyes szemmel, sírva, mint egy gyermek. Hiszen gyermekei vagyunk. Gyermekeivé fogadott bennünket. Testvérei lettünk egyszülöttének. Annak a Jézusnak, akit nagypéntek sötét bűnei a keresztre vittek, és megöltek. És a bűnök hordozói talán észre sem vették, hogy elvette tőlük bűneiket, mikor meghalt.

Meghalt. De nem halott!

Mert az Atya teremő erejével Ő legyőzte a számunkra legyőzhetetlen halált. Mintha csak az apa tette volna vissza a helyére a dömper kerekét.

Ebben a mennyei Atyában gyökerezve, benne élve, Jézus útján járva, az Ő halálával megnyitott ajtón keresztül hagyhatjuk itt mi is ezt a földi világot. Az Ő halála által mi is meghalhatunk, s az Ő feltámadásának hála mi is feltámadhatunk, hogy immár örökké éljünk az Ő országában.

Húsvét hajnala így számunkra az élet hajnalává válik. Bátran menekülhetünk vissza mennyei Atyánkhoz, bármilyen megoldhatatlan is a mi felfogásunk szerint a baj. Jézust feltámasztotta a halálból, nekünk sincs okunk félni. Az Ő halottjaiként élni fogunk örökké.

Fogadjuk hát ujjongva, kimondhatatlanul boldogan a feltámadt Jézust, aki bűneinket magával vitte, s ott hagyta, ahonnan visszajött. Ott maradtak a halott cselekedetek; Isten elpusztítja azokat, még az emléküket is teljesen kitörli.

A dömper megjavult, a ceruza újra hegyes, van másik füzet; s halálunk nem a vég, csupán a kezdete az örök életnek. A mi megváltónk él, és benne mi is élhetünk. Ámen!

A következő találkozás

Vajon mikor találkozhatunk újra? Most még senki sem tudja megmondani. Talán csak napok, de lehet, hogy hetek, akár hónapok kérdése. Egy biztos: nagy öröm és ajándék lesz, amikor ismét együtt lehetünk, és hálát adhatunk Istennek egymásért is.

Addig is maradjunk kapcsolatban, amennyire csak lehet! A címlap alján található elérhetőségeimen továbbra is elérnek. Azoknak, akinek lehetősége van a Facebook használatára, külön is felhívom a figyelmét az itt látható címen lévő közösségi oldalamra, ahol rendszeres tartalommal, igei üzenetekkel jelentkezem.

„Találkozzunk” így, amíg nem találkozhatunk máshogy! Vigyázzunk egymásra és magunkra! Adjon a feltámadás reménysége vigasztalást és erőt mindannyiunknak erre a nehéz időszakra, és áldja meg a várakozást, hogy örömmel térhessünk majd vissza megszokott gyülekezeti életünkbe!

Erős vár a mi Istenünk!

Zsíros András
lelkész

Gyülekezetünk számlaszáma:

53300012-11033767

„A szívünk templommá legyen”

Pásztorlevél a Magyarországi Evangélikus Egyház püspökeitől

Virágvasárnap közösen fordultak egyházunk tagjaihoz püspökeink. Kérésüknek eleget téve gyülekezetünkben sem tartunk a távközlés eszközeivel megvalósított úrvacsorát, bár igyekszünk élni a technika adta lehetőségekkel, hogy legalább igehirdetés közvetítésével valamennyire közelebb hozzassuk az ünnepet. Az alábbiakban olvashatják a Püspöki Tanács által megfogalmazottak rövidített formáját. A teljes levél megtalálható az evangelikus.hu honlapon.

Testvéreink a Jézus Krisztusban!

Urunk oltalmazó irgalmát kérve fordulunk közös pásztorlevélben a Magyarországi Evangélikus Egyház népéhez. 2020 bőjtje egészen különleges próbatételt jelent a világban, hazánkban és természetesen egyházunkban is. Isten a megszokottnál is egyértelműbben megállásra és elcsendesedésre készít minket.

Köszönjük, hogy a lelkészek és a hitoktatók alkalmazkodtak a kialakult helyzethez, és sokféle módon végzik az igeszolgálatot és a lelkigondozást. Urunk adjon nekik továbbra is sok erőt, leleményt és kitartást. Korábbi útmutatásunkat, hogy nyilvános templomi alkalmakat és hétközi gyülekezeti szolgálatokat ne tartsanak, változatlanul tekintsék érvényesnek.

Pásztori szóval fordulunk gyülekezeteinkhez is. A templomi közösséget egyelőre nem gyakorolhatjuk. Hitünket viszont sokféleképpen megélhetjük. „*Sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban*” (Róm 8,39). Vegyük komolyan bőjt ötödik vasárnapja igehirdetési alapigéjének intését is: „*Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el*” (Zsid 10,25). Ez nemcsak lelki közösséget, hanem lehetőség szerint anyagi tehervállalást is jelent. Kérjük gyülekezetünk vezetőit és tagjait, hogy felelős összefogással biztosítsák gyülekezeteink működését.

Amikor templomba nem mehetünk, egészen új értelmet kaphat az adventben és virágvasárnap is énekelt énekünknek ez a sora: „*A szívünk templommá legyen*” (Evangélikus énekeskönyv 137/4). A kijárási korlátozások közepette sajátos aktualitást nyer Jézus szava: „*Amikor imádkozol, menj be a te belső szobádba*” (Mt 6,6). Ebben az időszakban különösen hiányzik az úrvacsorai közösség, fájdalommal éljük meg, hogy – éppen az úrvacsora évében – nem vehetjük magunkhoz Krisztus testét és véré. Azt kérjük, hogy ez az időszak legyen a vágy megerősödése, a szentségre való szomjazás és éhezés időszaka. A remény ilyen megélése legyen felkészülés az úrvacsora vételének reménység szerint nem túl távoli lehetőségére.

A járvány idején az online istentiszteletek mellett a házi áhítatok igei közösségét ajánljuk. Isten igéje teremt hitet, tartja meg az egyházat, ezt pedig senki és semmi nem veheti el tőlünk. Idén különösen aktuálissá válik a húsvéti történetfolyamnak az a mozzanata, hogy „*bár az ajtók zárva voltak, eljött Jézus, és megállt közepen, és így szólt hozzájuk: Békesség néktek!*” (Jn 20,19).

A feltámadott Jézus egészen személyesen mindenkire rátalál a maga élethelyzetében. Csukott ajtón keresztül is belép hozzánk és szeretné, ha ő lenne közepen. Félelmeinket és aggodalmainkat oszlató módon ezen a különös ünnepünkön is így szól hozzánk: Békesség néktek!

Erős vár a mi Istenünk!

Budapest / Győr, 2020 virágvasárnapján

Dr. Fabiny Tamás elnök-püspök, **Kondor Péter** püspök, **Szemerei János** püspök